

بیانات رهبر معظم انقلاب اسلامی در دیدار رؤسای قضائی کشورهای اسلامی - 14 / آذر / 1386

بسم الله الرحمن الرحيم

خوشامد عرض میکنیم به همه ی میهمانان عزیز و برادران و خواهرانمان که از کشورهای اسلامی به اینجا که خانه ی خود شماست، تشریف آوردید.

اینجا در خانه ی خودتان و در میان برادرانتان هستید. این اجلاس در این سطح راقی و عالی به نظر ما يك فرصت بزرگ است برای امت اسلامی که از این فرصت باید حداکثر استفاده را بکنیم. اولین چیزی که به طور نقد از این دیدارها به دست می آید، آشنائی و تعارف ما با یکدیگر است. این را باید خیلی مهم بشماریم. مدتهای طولانی است - دهها سال است - که دشمنان امت اسلامی از غفلت ما مسلمانها استفاده کرده اند و به شکلهای گوناگون ما را از یکدیگر دور کرده اند؛ ما را نسبت به هم ناآشنا کردند؛ ما را نسبت به یکدیگر دچار سوءظن کردند. برادرانی هستیم که رفتار ما با هم مثل بیگانه هاست و بیگانه ها از این وضعیت در داخل امت اسلامی سوءاستفاده میکنند. این را باید اصلاح کنیم؛ این را باید اصلاح کنیم. این جلسات گامهائی در این راه است.

امت اسلامی يك مجموعه و يك واحد بزرگ و زنده است؛ اهدافی دارد، آرمانهایی دارد. این اهداف و آرمانها مخصوص يك ملت یا يك کشور امت اسلامی نیست؛ آرمانهای مشترك دنیای اسلام است. برای اینکه این آرمانها زنده بشود و تحقیق پیدا کند، ما باید به هم نزدیک بشویم. دولتهای اسلامی وسیله ی نزدیکی ملتشان میشوند و ملتها با هم وقتی نزدیک شدند، تجربیات خود را، روحیات خود را، خلقیات خود را با هم تبادل میکنند و در نتیجه آنچه به دست امت اسلامی خواهد آمد، چیز بسیار ارزشمند و بزرگی خواهد بود.

ما امروز در دنیای اسلام مواجهیم با ضربات متوالی که از سوی قدرتها بر پیکره ی نه يك کشور و يك ملت، بلکه بر پیکره ی امت اسلامی دارد وارد میشود. يك مورد همین قضای اسلامی و حقوق اسلامی است. اسلام قوانین قضائی پیشرفته و متعالی ای دارد، حقوق اسلام جزو راقی ترین و پیشرفته ترین حقوق دنیاست؛ این را همه کس میتوانند ببینند. نگاه کنیم به آنچه که علمای اسلام در بلاد مختلف در طول این قرنها درباره ی مسائل حقوقی اسلام، مسائل جزائی اسلام در مجموعه ی مسائل قضائی، در مسائل مربوط به آئین دادرسی تدوین کردند. اینها را وقتی نگاه کنیم، می بینیم يك مجموعه ی بسیار ارزشمند است. ما اگر در دنیای اسلام بر این مجموعه در طول این سالهای متمادی متمرکز میشدیم، میتوانستیم با توجه به قانون تحول و پیشرفت، آنها را روز به روز راقی تر کنیم؛ ولی این اتفاق در

دنیای اسلام نیفتاد. قدرت و قهر استعماری همچنان که در مسائل سیاسی و اقتصادی بر امت اسلامی غلبه کرد، در مسائل فرهنگی و در مسائل حقوقی هم سلطه و غلبه ی خودش را بر کشورهای اسلامی و ملت‌های اسلامی اعمال کرد و قضای ما شد يك قضای فرنگی، غربی؛ بدون دلیل. اینها دردها و مشکلات دنیای اسلام است.

دنیای اسلام امروز احتیاج دارد به اعتمادبه نفس و توکل به خدا. ما باید اعتمادبه نفس خودمان را بازیابی کنیم. در دنیای اسلام انسان نگاه میکند، گاهی می بیند يك فقیهی در فتوا دادن اعتمادبه نفس ندارد، يك قاضی در قضاوت اعتمادبه نفس ندارد و در مقابل هجوم تبلیغاتی مخالفین اسلام عقب نشینی میکنند. امروز دنیای اسلام احتیاج دارد به اعتمادبه نفس؛ هم در عرصه ی سیاسی، هم در عرصه های گوناگون اقتصادی و هم در عرصه های گوناگون فکری؛ از جمله در مسائل قضای اسلامی و حقوق اسلامی.

ما می بینیم گاهی يك حکم اسلامی را يك فقیه تصریح نمیکند یا حتی انکار میکند؛ چون غربی ها این را نمیپسندند؛ این خیلی بد است. ما معیار داریم؛ معیارهای ما کتاب و سنت است و اینها معیارهایی است که برای اداره ی درست زندگی بشر در امروز - یعنی در قرن بیست و یکم - به درد میخورد و مفید است. ما از زمان عقب نیستیم. اگر درست برگردیم به احکام اسلامی، نیازهای امروز بشر را ما بهتر از فرهنگ غربی میتوانیم اداره کنیم. نتیجه ی تسلط فرهنگ غرب را دارید می بینید در دنیا. در دنیا عدالت نیست، امنیت نیست، روح برادری و اخوت بین انسانها نیست، دشمنی و نفاق و کینه ورزی الی ماشاءالله فراوان است. سلطه ی بی مهار قدرتها هم در دنیا هست. خوب، اینها همه مولودات فرهنگ غربی و سلطه ی فرهنگی غرب بر دنیاست.

شما ببینید با اقلیتهای مسلمان در کشورهای مدعی آزاداندیشی، امروز چگونه رفتار میکنند. این را مقایسه کنید با رفتار اسلام در دورانهای مختلف با اقلیتهائی که در کشورهای اسلامی وجود داشتند. در فتوحاتی که در زمان خلفای راشدین انجام گرفت، به هر نقطه ای که مسلمانها رفتند - در بعد از مرحله ی جنگ - در مرحله ی حاکمیت رفتارشان با غیر مسلمانها، رفتار مهربانانه ای بود. در همین منطقه ی روم شرقی آن روز، که امروز مجموعه ای از کشورهای اسلامی را تشکیل میدهند، عده ای یهودی زندگی میکردند - این را در تواریخ ذکر کرده اند - که وقتی مسلمانها رفتند، آنها قسم خوردند، گفتند: «والتوراة»؛ قسم به تورات، «لعدلکم أحبّ إلینا ممّا مضی علینا»؛ به این مضمون. عدالت مسلمین را ستودند. امروز هم در کشورهای اسلامی شما می بینید؛ در کشور ما یهودیها، مسیحیها، زردشتیها آزاده زندگی میکنند، نماینده به مجلس میفرستند، مراسم عبادی خودشان را انجام میدهند؛ در کشورهای دیگر هم همینجور. این اسلام است. رفتار اسلام با اقلیتهای را مقایسه کنید با رفتار امروز متمدنین به ظاهر طرفدار حقوق بشر با اقلیتهای مذهبی کشورهاشان، با مسلمانها به طور خاص.

امروز دنیا تشنه ی عدالت است، تشنه ی امنیت است، تشنه ی عدم تبعیض است. اینها را اسلام میتواند تأمین کند. فرهنگ غربی و تمدن غربی نشان داد که قادر به تأمین عدالت برای بشریت نیست. وضعیت امروز را نگاه کنید، وضعیت فلسطین را نگاه کنید. مسئولین صهیونیستی صریحاً ابراز میکنند که اگر بین ما و فلسطینیها - بین صهیونیستها و فلسطینیها - در سرزمین مغضوب فلسطین تساوی برقرار بشود، همان سرنوشت آفریقای جنوبی در اختیار ماست. یعنی اقرار میکنند به آپارتاید؛ به این تبعیض نژادی اعتراف میکنند. دنیا این را دارد میشنود؛ دنیای محکوم مدنیت غرب و فرهنگ غرب دارد این را میشنود، در عین حال وظیفه ی خودش را انجام نمیدهد.

این، آن وضعیتی است که به ما هشدار میدهد؛ به ما مسلمانها میگوید ما باید اعتماد به نفس پیدا کنیم و توکل به خدا کنیم و بدانیم که اگر بر طبق عقیده ی خودمان، با فکر، با تدبیر، با نقشه، با اتحاد حرکت بکنیم، خدای متعال به ما پیروزی خواهد داد. ما باید به خدای متعال حسن ظن داشته باشیم. خدای متعال مذمت میکند کسانی را که به او سوءظن دارند: «و یعذب المنافقین و المنافقات و المشرکین و المشرکات الظانین باللّه ظنّ السوء علیهم دائرة السوء و غضب اللّه علیهم و لعنهم و أعدّ لهم جهنم و ساءت مصیرا». ما باید به خدای متعال حسن ظن داشته باشیم، سوءظن به خدا نداشته باشیم. ما کجا، کی عمل کردیم و اقدام کردیم و خدا به ما کمک نکرده؟ آن جایی که ما دچار مشکل شدیم، دچار ضعف و شکست شدیم، آن جایی است که عمل نکردیم، حق عمل را ادا نکردیم. هر جا حق عمل را ادا کردیم، خدای متعال به ما کمک کرده، و این وعده ی الهی است؛ «وعد اللّه الذین امنوا منکم و عملوا الصالحات لیستخلفنهم فی الأرض کما استخلف الذین من قبلهم». و آیات فراوان دیگر قرآن.

حالا آنچه که ارتباط با این مجموعه ی قضائی و حقوقی پیدا میکند، این است که ما در ناحیه ی قضاء اسلامی این استقلال رأی و این اعتماد به نفس و این بازگشت به معارف الهی و قرآنی در باب قضا را جدی بگیریم. و این اجلاس و این نشستهای با یکدیگر میتواند به ما در این زمینه کمک کند. در کشورهای اسلامی خوشبختانه تجربه های خوبی در این زمینه وجود دارد، ما هم تجارب خوبی داریم. ما هم در طول این قریب سه دهه ای که از انقلاب میگذرد، در این زمینه تجربیات مفیدی کسب کردیم. ما از تجربیات برادران استفاده کنیم، برادران از تجربیات ما استفاده کنند. همه به هم کمک کنیم تا بنای قضای اسلامی را که بنای رفیعی است، به معنای حقیقی کلمه بازسازی کنیم.

دیروز پیشنهادهایی را که در این اجلاس از طرف میهمانان، میزبانان صورت گرفته است، شنیدم. بسیار پیشنهادهای خوبی است؛ ما حمایت میکنیم از ایجاد یک چنین اتحادیه ای و از تحقق این پیشنهادها. همه کمک کنیم، همه همکاری کنیم تا در این عرصه ان شاء اللّه کشورهای اسلامی بتوانند پیشرفتی پیدا کنند. البته نشستهای ما، دور هم بودن ما، اُنسهای ما با یکدیگر، مخالفینی هم دارد. این مخالفین هم ساکت نخواهند نشست؛ این را هم بدانیم.

تصمیم بگیریم به حول و قوه ی الهی ان شاءالله کارهامان را برادرانه و بدرستی پیش ببریم. از خدای متعال توفیق بخواهیم، از او کمک بخواهیم و ان شاءالله امیدوار باشیم به این که خدای متعال به ما کمک خواهد کرد.

امیدوارم به همه شماها در تهران و در این سفر خوش بگذرد و ان شاءالله با خاطرات خوبی ایران را ترک کنید.

والسلام علیکم و رحمةالله و برکاته